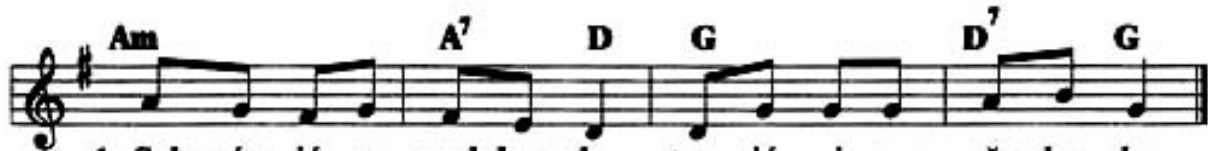

Bude zima, bude mráz

4. Až přestane, vyletím, širý svět rozveselím. půjde milá na trávu, zazpívám jí nad hlavú.

Naříkal vrabec na zimu,
proč nemá doma peřinu,
proč nemá kožich ani boty,
nohy ho zebou od té sloty.

Huboval vrabčák na zimu,
škoda že nemám peřinu,
studí mě nohy, zebe mě nos,
protože skáču i v zimě bos.

Zařukal nám na okénko
po snídani vrabeček.
Ach mé děti, hlad mám velký,
dejte z housky drobeček.

Dětem bylo vrabce líto,
dobrá měly srdéčka,
ze své housky nadrobily,
nakrmily vrabečka.

Na svatého Martínka,
dobrá bude pečínka.

Zima je, zima je,
každý se raduje.

Čtyři nožky, dvě trnožky,
v zimě běží, v létě leží.

Padá sníh, padá sníh,
pojede na saních.
Na saních to pěkně jede,
tohle každý nedovede.

Sáně z kopce pěkně jedou,
nahoru to nedovedou.
Nechtějí se ani hnout,
musíme je vytáhnout.

Cupy, dupy, cupy, dupy,
zima stojí u chalupy.
Vezmeme si rukavice,
sáně, boby a čepice.
Vyběhneme rychle ven,
na sněhu se zahřejem.

Na svatou Kateřinu,
Zalez pod peřinu!

1

2

3

4

5

Svatá Kateřina

C **Gmi**
 Svatá Ka-te-ři-na hudcům housle bere
Emi **G7** **F**
 bílý koně žene do strá-ní Pryč z našeho domu
C **G7** **C** **D.C.**
 až na samou horu písňě z duše vyhá - ní.

*Svatá Kateřina housle zavěsila
 od našeho domu odchází
 Aby jsme nemohli vyndat jiný z truhly
 všechny klíče rozhází.*

*Svatá Kateřino, přines hudcům jaro
 až za pecí budeš se jim zdát
 Klekni na tu horu, vyžeň spáče dolů
 aby mohli spolu hrát.*

Říkává se, že svatá Kateřina pověsila housle do komína. Skončil čas zábav, nastal advent. Lehký poprašek sněhu už sem tam ležívá na zmrzlé půdě, jako by ji pocukroval. Mrazík už obvykle vysušil blátivé cesty. 6

Sněhuláček panáček
 má na hlavě plecháček.
 Místo očí uhlíky
 a až dolů knoflíky.
 Chodí, chodí bos
 a má dlouhý nos.

Tři bílé koule na sobě
 a mrkev místo nosu.
 Uhlíky – knoflíky v zásobě
 aby se líbil kosům. 7

Bílá zima, modré mrazy.
 sněhuláci celí nazí.
 Proč si, sněhuláku náš,
 ze zimy nic neděláš?

Nic lepšího nad mráz není,
 zima je mé potěšení.
 Modrá zima, bílý sníh,
 děti v teplých čepicích. 8

Sněhuláci, ti se mají,
nekašlou a nekýchají,
i když kmotru Meluzínu
pozvou ráno na hostinu.

Přiletěla vrána,
sedla do trní,
přiletěla druhá,
sedla vedle ní,
a ta třetí na špičku,
zazpívaly písničku.

Vletěl pták na bodlák,
z bodláku na hrušku,
roztrh tam podušku.
Sedlák se selkou běží,
chtějí sbírat peří.

9

Usnul vrabec za komínem,
tichounce tam dřímá.
Přilož, Jirko, ještě souček,
ať mu není zima.

Sníh už pokryl všechny střechy,
na vrabečka padá,
přitulil se ke komínu,
nahříval si záda.

Dobře bylo vrabečkovi
v teple za komínem.
Co mu dáme, až se vyspí?
Slaný rohlík s kmínem.

10

Stojí vrba košatá

The image shows a musical score for the song 'Stojí vrba košatá'. It consists of two staves of music in G major, 2/4 time. The first staff has a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). The melody is written in a treble clef. The lyrics are written below the notes. The second staff continues the melody and includes a double bar line with repeat dots. The lyrics for the second staff are also provided.

1. Sto-jí vr-ba ko-ša-tá, hej, haj, ko-le-da,
ní ko-za ro-ha-tá, hej, haj, ko-le-da.

2. Přišel tě k ní kmotr vlk, hej, haj, koleda,
natahuje na ní krk, hej, haj, koleda.
3. Paní kmotra, pojd' dolů, hej, haj, koleda,
a já dolů nepůjdu, hej, haj, koleda.

4. Ty máš velký zubiska, hej, haj, koleda,
natáh bys mi kůžiska, hej, haj, koleda.

Kde se vzal, tu se vzal,
Mikuláš pod okny stál.
V ruce velkou berličku,
na hlavě měl čepičku,
z bílých vousů teplý šál.
Takhle, děti, vypadal.

Mikuláši, Mikuláši,
sníh se na tvé vousy snáší.
Bílé vousy, bílý plášť,
copak pro nás asi máš?

11

Mikuláši, přijď dnes k nám,
písničku ti zazpívám.
Přines prosím trochu dobrot,
můžeš je dát třeba do bot.
Dáváš dárky pro radost,
pro každého jich máš dost.

Už se chýlí další rok,
zbývá jenom malý krok,
dáme talíř na náš práh,
bude plný, žádný strach.
Čertům zvonky znějí tmou,
Mikuláš jde s nadílkou.

12

Mikuláš ztratil plášť,
Mikuláška sukni.
Hledali, nenašli,
byli oba smutní.

Mik, mik, Mikuláš
přišel s čertem na koláč.
Čerte, čerte, chlupatý,
nechej pytel za vraty.
Slibuju ti, slibuju,
že už zlobit nebudu.

13

Otvírejte čerti vrata,
jdem se kouknout na čertáta.

Čertí kluci, čertí holky,
bašťí si tam čertí vdolky.

Je tu teplo, teplíčko,
je tu peklo, peklíčko.

14

Anděl Páně zlámal sáně,
svatý David dal je spravit,
svatá Eva dala dřeva,
svatá Tereza dala železa,
svatý Jakub dal je okut,
svatý Job na ně hop,
svatý Jan vozil se na nich sám.

15

Mráz už zasklil všechny louže,
kdo má nohy, ten se klouže,
neleká nás ani pád,
správný kluk se nesmí bát.

Nasaďte si rukavice,
přijdou velké fujavice.
A na hlavy čepice,
ty nám přece sluší,
zahřejou nás velice,
nemrznou nám uši.

16

Sněží, sněží, mráz kolem běží,
zima je kočičce, hřbet se jí ježí.
Fouká, fouká, bílá je louka,
zima je pejskovi, ke kamnům kouká.

Veverka to nezapírá,
sladká jádra v zimě sbírá.
Kolik jich má, nepoví.
V zimě, až sníh začne vát,
může si jich trochu dát
na vánoční cukroví.

17

DĚDEČKU, DĚDEČKU, KOLEDA

Česká

(Doprovod: 7)

Žertovně

Dě - de - čku, dě - de - čku, ko - le - da,
dej - te mi vo - ří - šek, ne - bo dva;
ne - dá - te - li vo - ří - šek, pro - vr - tá - me ko - ží - šek,
dě - de - čku, dě - de - čku, ko - le - da.

Chords: D, A7, D, G, A7, G, A7, D, A7, D.

HEJ, VÁNOCE

Rychle

moravská

1. Hej, vá - no - ce, dlou - hý no - ce, jsou tam vel - ky
chu - me - li - ce, hej, hej, ko - le - da.

Chords: D, A, D, (A), D.

2. Pacholek v stodole mlátí,
až se celý zimou klátí, hej, hej, koleda.

3. Dívka v stavu šaty pere,
nařiká si, že ji zebe, hej, hej, koleda.

4. A hospodář s hospodyňou
leží oba pod peřinou, hej, hej, koleda.

Doma všechno krásně voní
a ta vůně napoví,
že Vánoce přicházejí
a peče se cukroví.

Všichni při tom pomáhají,
voní cukrem, vanilkou,
dětem se pak večer snáší
zvláštní sen nad postýlkou.

Na nebi, kde jindy svítí měsíček,
visí bílý vanilkový rohlíček,
hvězdičky jsou ze zázvorek,
Večernice z marcipánu,
vítr vozí cukroví
v oříškovém eroplánu.

Máma dala do krabice
upečené cukroví,
schovala ho co nejvíce,
kam – nikomu to nepoví.
A tak s tátou hledáme,
večer tajně mlsáme.

18

Louskáme vlašské oříšky,
co leží v misce na ovoce.
Pak schováme si skořápky,
budou z nich dobré kocábky na Vánoce.

To dáme do nich zapálené svíčky
a přivřenými víčky budem přihlížet,
kdo první v moři umyvadla obepluje svět.

Na Vánoce mnoho hvězdiček,
slepice ponosou hodně vajíček.

19

Na Vánoce dlouhé noce,
dlouho můžem spát.
Není slyšet vlaštoviček,
jen vítr foukat.

Zafoukej, větříčku, z Dunaje,
ať ta zima brzy roztaje,
ať se můžou mé ovečky
na pastvině pást.

20

Na Vánoce kapr zpívá,
krásně zpívá v potoce.
Přeje rybám šťastné svátky
a veselé Vánoce.

Cinky, cinky, zvonek zvoní,
ve vaně se kapr honí,
z mísy voní ovoce,
už jsou tady Vánoce!

21

Vánoční svátky, krásné a tajemné,
pohledy vlídné, milé a vzájemné.
Teplo je u krbu nebo jen u svíčky,
dlouhý byl celý rok, teď už je maličký.

Děti a stromeček, oči jak korálky...
copak nám Ježíšek přinese za dárky?
Byť by byl maličký, nejmenší na světě,
vykouzlí úsměvy na tvářích dítěte.

22

Zelenej se, jedličko,
narovnej se maličko.
Líbíš se mi, vezmu si tě,
budeš vonět v našem bytě.

Dám ti hvězdu na čelo,
večer bude veselo.
Můžu ti to předem slíbit,
bude se ti u nás líbit.

Stromečku vstávej, ovoce dávej,
umyj se, ustroj se, je Štědrý den!

Já mám z Vánoc nejraději,
když se doma všichni smějí,
když se kapři mrskají,
a prskavky prskají.

23

Zelená se louka

Ze - le - ná se lou - ka, na tý lou - ce chvoj - ka,
 pás - li jsou tam pás - tý - fo - vě, je - dli ka - ši z hm - ka,
 pás - li jsou tam pás - tý - fo - vě, je - dli ka - ši z hm - ka.

2. Přítel k nim anděl,
toto jim pověděl,
že se Kristus Pán narodil,
aby každý věděl.
3. Oni nemeškali,
hned tam spěchali,
k Ježíškovi do Betléma,
za Pána ho znali.
4. A my hoši malí
rádi bychom brali
koledičku na ručičku,
kdybyste nám dali.
5. Jestliže nedáte,
ledy uhlídáte,
hrnce, mísy roztlučeme,
co v misnku máte.
6. Máte-li je v peci,
roztlučem je přeci
železněma vidlicema,
dřevěnou palicí.
7. A pokličky k tomu,
pak utečem domů,
protože jste nechtěli dát
koledy nikomu.

VESELÉ VÁNOČNÍ HODY

Česká

(Doprovod: Začátek ad libitum, repetice 4)

1. Veselé vánoč - ní ho - dy, zpí - vejte dítky ko - le -
 dy, o tom, co se vskutku stalo, že se lidem naro - dílo dě - lát - ko.

2. Potmě leží, nemá svíčky,
na nebi mu svítí hvězdičky.
Ty, jenž všechen oděv dáváš,
samo's nahý a nic nemáš, dělátko.
3. Přišli chudí pastouškové,
zpívali jsou chvály nové;
vítej nám, andělský králi,
tebe jsme zdávna žádali, dělátko.

Hvězdička stříbrná
dopadne na zem
a všechno kolem nás
mění se rázem.

Hvězdička stříbrná
jehličím zavoní,
v zavřeném pokoji
zvoneček zazvoní.

Hvězdička stříbrná
na okno zaťuká,
jaká má tajemství
pro holku, pro kluka?

Hvězdička stříbrná
nám zase po roce
přináší stromeček,
přináší Vánoce.

Stojí bubák za vraty,
kožich má až na paty.
U chaloupky stojí,
sluníčka se bojí.

Byla zima, liboval si.
Bylo teplo, zaplakal si.
Potom byla nepohoda,
vzala si ho velká voda.

24

Zima, zima už je tady,
radosti je plno všady.
Postavíme sněhuláky,
baculaté pajduláky.

Sněhulák – to je pán,
ze sněhu je udělaný.
Sněhulák – to je pán,
ze sněhu je udělán.

Kreslím si, jak padá sníh
na pole a na cesty.
Sněhuláka kreslím též
bez kabátu bez vesty.

25

Dobře dětem o Vánocích
na rybnících na potocích,
zima jim dá pod nohy
kousek zmrzlé oblohy.

Pro ně zmrzlo modré nebe,
co na tom, že trochu zebe,
honí se tam vesele,
malí zkřehlí andělé.

26

Volá vločku vločka,
ať prý na ni počká,
že neví, kam padá,
má zavřená očka.

Přišla zima po roce,
zmrzla píseň v potoce.
A bruslením po ledu
píší kluci koledu.

Klouzanice, klouzačce,
tak jsem sebou plác!
Sníh mi vlezl do čepice,
svalila mě klouzačce,
udělal jsem bác!

27

Padá peří po peříčku,
už jich závěj leží.
Honzík volá na Aničku:
„Zima je tu! Sněží!“

Chumelí se, chumelí,
padá snížek bílý.
Vyběhneme nahoru,
dole jsme za chvíli.

28

Koleda, koleda, Štěpáne,
co to neseš ve džbáně?
Nesu, nesu koledu,
upad jsem s ní na ledu.
Psi se na ně zběhli,
koledu mi snědli.

Co mám smutný dělati,
musím jinou žebřati.
Koledu mi dejte,
jen se mi nesmějte.
Koledu mi dali,
přece se mi smáli.

Běžela liška po ledu,
ztratila klíček od medu,
kdo ho má, ať ho dá,
ať se liška nehněvá.

Běžela liška k háji,
hoňte si ji, páni!
Já ji honit nebudu,
zmeškal bych koledu. 29

Já jsem malý koledníček,
vy jste velká koleda,
když mně nic nedáte,
pošlu na vás medvěda.

Koleda, koleda, Štěpáne,
strejček tetu přetáhne.
„Hledte, této, dobře tak,
máte strejčka poslouchat.“ 30

Nesu vám, lidičky,
nesu vám novinu!
Starý rok překročil
osudnou hodinu.

Nesu vám, lidičky,
nesu vám vzkaz,
že ten rok letošní
začíná včas.

Leden, leden,
přikryl vodu ledem,
a kde včera byly louže,
tam to dneska pěkně klouže. 31

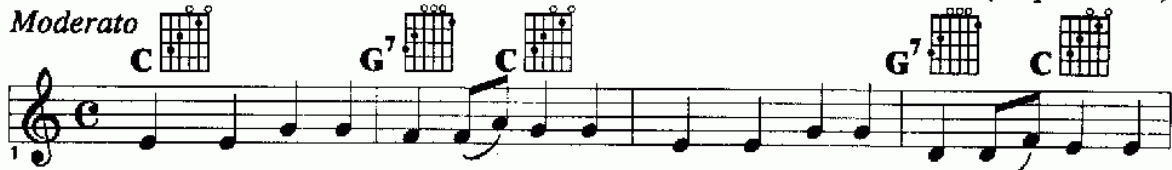
Tři králové jdou k Ježíšku,
nesou něco v košíčku.
První Kašpar, to je král,
druhý Melichar a třetí Baltazar.
Cestu dlouhou ještě mají,
Ježíškovi dárky dají. 32

JAK JSI KRÁSNÉ, NEVIŇÁTKO

Moravská

(Doprovod: 1)

Moderato

1. Jak jsi krásné, ne-vi - ňátko, vprostřed bí-dy, ne-bo - žát-ko!

Před te-bú pa-dá - me, da - ry své sklá-dá - me.

2. Já ti nesu dvě kozičky,
by zahřály tvé údičky.
Já zas trochu mlíčka,
by kvetly tvá líčka.

4. A co my ti nuzní dáme?
Darovati co nemáme;
my ti zadudáme,
písně zazpíváme!

3. Já ti nesu veselého
beránka ze stáda svého;
s ním si můžeš hráti,
libě žertovati.

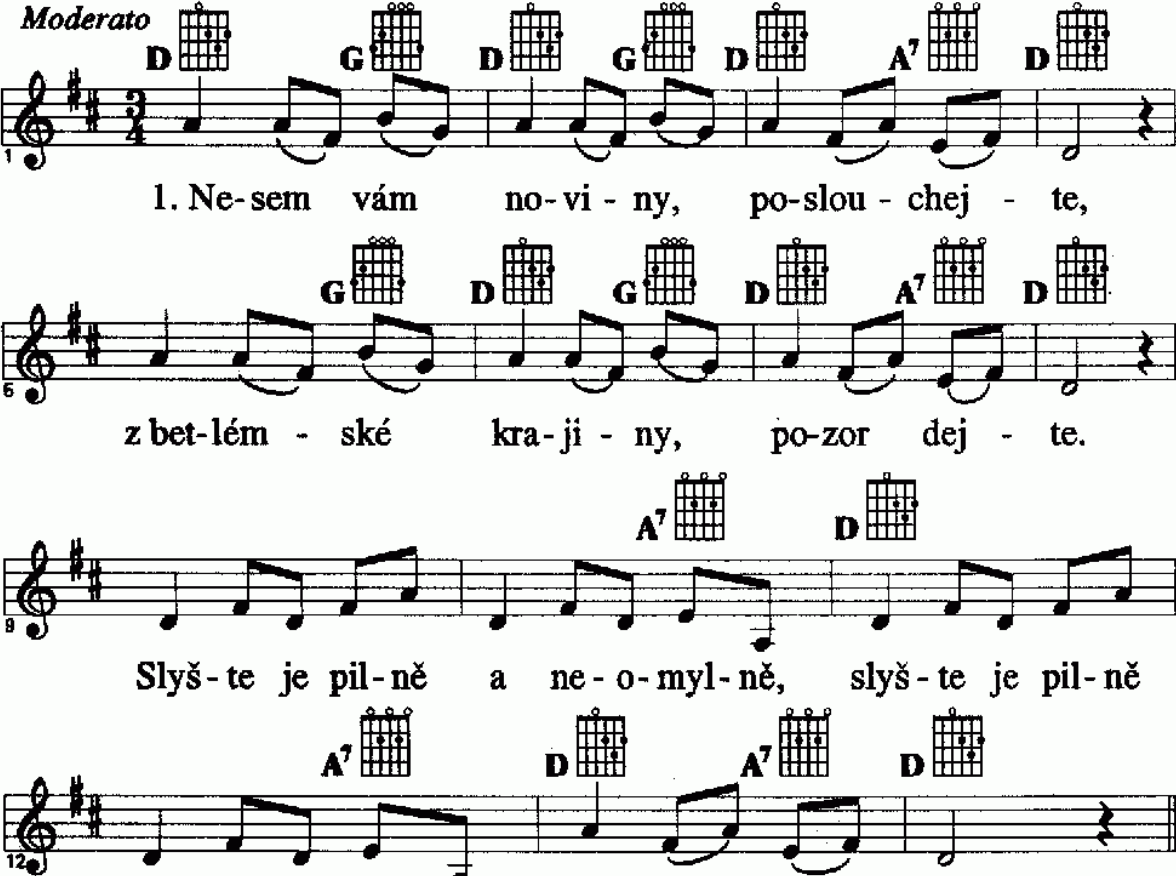
5. Pastuškové mu dudají,
zvuky dud se rozléhají;
slavně dudy dujú,
všeci prozpěvují.

NESEM VÁM NOVINY

Česká

(Doprovod: 2)

Moderato

1. Ne-sem vám no-vi - ny, po-slou - chej - te,
z bet-lém - ské kra-ji - ny, po-zor dej - te.
Slyš - te je pil - ně a ne - o - myl - ně, slyš - te je pil - ně
a ne - o - myl - ně, roz - jí - mej - te!

2. K němužto andělé s nebe přišli,
i také pastýři jsou se sešli;
jeho vítali, jeho chválili,
dary nesli.

3. Andělé v oblacích prozpěvují,
narození Páně ohlašují;
že jest narozen, v jeslích položen,
oznamují.

PŮJDEM SPOLU DO BETLÉMA

(Pochodňák)

Moderato

1. Pů-jdem spo-lu do Be-tlé-ma duj - daj, duj - daj,
duj - daj, dá! R. Je - žíš - ku, pa - náč - ku,
já tě bu - du ko - lí - ba - ti, Je - žíš - ku,
pa - náč - ku, já tě bu - du ko - lí - bat.

2. Začni, Kubo, na ty dudy:
dujdaj, dujdaj, dujdaj, dá!
R.

3. A ty, Janku, na píšťalku:
dudli, tudli, dudli, dá!
R.

4. A ty, Mikši, na housličky:
hudli, tydli, hudli, dá!
R.

5. A ty, Vávro, na tu basu:
rumrum, rumrum, ruma, dá!
R.

ŠTĚSTÍ, ZDRAVÍ, POKOJ SVATÝ

Česká

(Doprovod: 4)

Allegretto

1. Štěs-tí, zdra-ví, po-koj sva-tý vin-šu-je-me vám,

nej-prv pa-nu hos-po-dá-ři, pak va-ším dít-kám!

Zda-le-ka se bé-ře-me, no-vi-nu vám ne-se-me,

co jest se nám při-ho-di-lo v mě-stě Bet-lé-mě.

2. Narodil se tam synáček, posílá mě k vám,
byste mu koledy dali - však já mu ji dám.
Chlebička nechce bráti, nakrmila ho máti,
radš tolárek neb dukátek máte poslati.

3. Pěkně prosím, odbuďte mě, nemám tu kdy stát,
ještě musím do Betléma dítko kolíbat.
Dítko je to bohatý, v nebi vám to zaplatí,
že se budete po smrti s ním radovati.